

העליון מסוד הספר העליון - האב של הכל. ומסוד הספר - האם העליונה. והוא מסוד הספור. ולכן מספרים, כמו שאמרנו, בסוד שלשת השמות הללו, ששולטים ביום השבת על כל שאר הימים.

ולכן התשפחת זהו אמר דוד ברוח הקדש על האור והתנוצצות ושלטון (ושלמות) של יום השבת על כל שאר הימים (ותקונה שנתקנת ביום זה מקל שאר הימים) בשביל סוד השם העליון שמאיר באור, ונוצץ בהתנוצצות, ונשתלם בשלמות מעלה ומטה. ואז תורת ה' תמימה, שבת של ערב שבת (סוד של שמור כבוד לילה, שהיא תורת ה' תמימה, תורה שבעל פה, משה קבל תורה מסיני. והרי התעוררו על התורה שבעל פה, שאלו תורה שבכתב, הרי כתוב ויצו משה את הלויים וגו' לקוח את ספר התורה. וזה ראוי ללויים לזה שאותו בשמש, והמלך שבא ממנו משה מאיר לישראל ארבעים שנה שמש ביום, ותורת ה' זה ערב שבת) בסוד אחד, כמו שאמרנו.

ותקנו (אנשי כנסת הגדולה הסודר של השבח) החברים ראשית התשפחות מאותן תשפחות של דוד מסוד זה השמים, שנוטל בראש ומאיר לכל השאר. ואחר כך אותו נהר שיוצא מעדן, וזהו סוד (תהלים לב) רננו צדיקים בה'. משום שהנהר הזה פוגס ונוטל הכל מסוד השמים בסוד עליון, ומקור החיים, הכל פראוי ביום זה. והשמש מתקן להאיר פראוי ביום הזה.

ואחר כך הלבנה שנופרדת מהצד האחר ביום הזה כדי להיות מאירה מן השמש, וזהו לדוד בשנותו את טעמו וגו'. ואחר שנופרדת ממנו, הרי מתחברת בשמש, ותשפחת זו בעשרים

בקדמיתא, ואינון מנהרי ומתקני לכבוד עלאה, מרזא דספר עלאה, אבא דכלא. ומרזא דספר, אימא עלאה. ואיהו, מרזא דספור. ובגין כך, מספרים, כדקאמרן. ברזא דתלת שמהן אלין, דשלטין ביומא דשבתא, על כל שאר יומין.

ובגין כך תושפחתא דא, קאמר דוד ברוח קדשא, על נהירו ונציצו ושולטנו (נ"א ושלמו) דיומא דשבתא על כל שאר יומין (ס"א ותקונה דלילה דאתקנת ביומא דא מקל שאר יומין) בגין רזא דשמא עלאה, דקא נהיר בנהירו, ונציץ בנציצו, ואשתלים בשלימו עילא ותתא. וכדין תורת יי' תמימה, שבת דמעלי שבתא, (ס"א רזא דשמור כבוד לילה דהא היא תורת ה' תמימה תורה שבעל פה משה קבל תורה מסיני והא אתעריו על תורה שבעל פה דאילו תורה שבכתב הא כתיב ויצו משה את הלויים וגו' לקוח את ספר התורה. ודא ללויאי אתחיו להאי דאחיד בשמשא ומלכא דאתיאי מיניה משה נהיר לישראל ארבעין שנין בשמשא ביומיו ותורת ה' דא מעלי שבתא) ברזא חדא כדקאמרן.

ואתקינו (ס"א אנשי כנסת הגדולה סידורא דתשפחתא) חבריאי שירותא דתושפחתי, מאינון תושפחתן דדוד, מרזא דא השמים, דאיהו נטיל ברישא, ונהיר לכל שאר. ולבתר ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו רזא, (תהלים לב) רננו צדיקים ביי' בגין דהאי נהר פניש ונטיל כלא מרזא דשמים, ברזא עלאה, ומקורא דחיי, כלא כדקא יאות ביומא דא. ושמשא אתקין לאנהרא כדקא יאות, ביומא דא.

ולבתר סיהרא דקא מתפרשת מסטרא אחרא ביומא דא, בגין לאתנהרא מן שמשא, ודא איהו לדוד בשנותו את טעמו וגו'. ולבתר דאתפרשת מניה, הא אתחברת בשמשא. ותושפחתא דא בתרין ועשרין אתוון, דאעיל בה שמשא

בשמשא. ותושפחתא דא בתרין ועשרין אתוון, דאעיל בה שמשא

ושפתים אותיות שִׁמְכָנִים בָּהּ
השִׁמְשׁ בְּלִבָּנָה. וְתִשְׁבַּחַת זֹו
פְּרַדַת הַלְבָנָה מִן הַצַּד הָאֲחֵר,
וְתִשְׁבַּחַת שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתוֹת בְּאוֹר הַשִּׁמְשׁ. וְאֲחֵר כִּף
הַתְּחִבְרוֹת וְעֲלִית הַגְּבִירָה
לְבַעֲלָה, וְזוֹהִי (שם x) תְּפִלָּה לְמִשָּׁה
אִישׁ הָאֱלֹהִים. הַתְּחִבְרוֹת
וְהַתְּדַבְּקוֹת אִשָּׁה בְּבַעֲלָה, לְפָרֵשׁ
יְמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל אוֹתָהּ וְלִהְיוֹת
כְּאֶחָד בְּחִבּוּר אֶחָד. (להיות אֶחָד בְּסוּד
אֶחָד. וְכָל אֵלּוּ שְׁמַיִם מְסַפְּרִים לָהֶם וּמְתַקְּנִים
אוֹתָם. מִכָּאן וְהִלָּאָה תִּשְׁבַּחוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל שְׁמִיחָה
וְתִשְׁקָה שְׁלֵמָה. אֲבָל אֵלּוּ אוֹתָם תִּקּוּן הַשְּׁלֵמוֹת
הַעֲלִיּוֹנָה בְּסוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרִיאוּת וְתִשְׁבַּחוֹת
אֵלּוּ, הַתְּקִינוּ בְּתִקּוּן שֶׁל שַׁבָּת, שְׁהוּא עוֹלָה
וּמְתַעֲשֵׂר בְּעֲטֵרוֹתָיו כְּרִיאוּ, וְעוֹלִים בְּסוּד הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ לְהִיוֹת אֶחָד בְּסוּד שֶׁל כְּבוֹד אֵל שֶׁל
הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים לוֹ וְזוֹחֲרִים לוֹ כְּמוֹ שְׂאֵמֵרָנוּ).
וְזוֹהוּ מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ.
הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה הָרִי בְּאַרְנוֹנָה. אַף
עַל גַּב שֶׁהַתְּעוֹרְרוֹנוּ בָּהּ,
הַתְּעוֹרְרוֹת הַחֲבֵרִים שֶׁהַתְּעוֹרְרוּ,
יָפָה הוּא, שֶׁהַפְּרוֹת הִלְלוּ עֲלוֹת,
כְּשֶׁהָיוּ נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאֲרוֹן,
הַתְּעוֹרְרוּ בַּתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה, כְּמוֹ
שְׂנֵאֲמַר (שְׂמוּאֵל א'-ו) וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת
בְּדֶרֶךְ. וְאִיזוֹ שִׁירָה הִיוּ אוֹמְרוֹת?
מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי
נִפְלְאוֹת עָשָׂה. הַסּוּד הַזֶּה הוּא
כְּמוֹ שְׁלֵמַעֲלָה. בְּשַׁעַת שְׂאוֹתָן
חִיּוֹת נוֹשְׂאוֹת אֶת (הָאֲרוֹן) הַכֶּסֶף
לְהָרִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה, הֵן אוֹמְרוֹת
תְּשַׁבַּחַת זֹו.

וְאֵם תֹּאמַר, לְמָה כְּתוּב כָּאֵן חֲדָשׁ,
וְהָרִי תְּמִיד אוֹמְרִים תְּשַׁבַּחַת זֹו?
אֲלֹא וְדָאִי שְׁהוּא חֲדָשׁ, וְחֲדָשׁ לֹא
נִקְרָא אֲלֹא בְּהַתְּחַדְּשוֹת הַלְבָנָה
כְּשֶׁנִּאֲוָרָה מִהַשִּׁמְשׁ, אָז הוּא
חֲדָשׁ, וְזוֹהוּ שִׁיר חֲדָשׁ. הוֹשִׁיעָה
לוֹ יְמִינוּ וְזָרַע קִדְשׁוֹ, הָרִי
הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל יְמִין וּשְׂמָאל לְקַבֵּל
אוֹתָהּ.

בְּסִיחָרָא. וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דָּא, פְּרִישׁוּ דְּסִיחָרָא
מְסִטְרָא אַחְרָא, וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דְּעֲשָׂרִין וְתִרִין
אַתּוּן בְּנֵהִירוֹ דְּשִׁמְשָׁא. וְלִבְתֵּר אַתְּחִבְרוֹתָא
וְסִלְקוּ דְּמִטְרוֹנִיתָא עִם בַּעֲלָה. וְדָא אִיהוּ (תהלים
z) תְּפִלָּה לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. אַתְּחִבְרוֹתָא
וְאַתְּדַבְּקוֹתָא דְּאַתְתָּא בְּבַעֲלָה, לְפָרֵשׁ אִימִנָּא
וּשְׂמָאֲלָא לְקַבֵּלָא לָהּ, וְלִמְהוּי כְּחִדָּא בְּחִבּוּרָא
חֲדָא. (למְהוּי חֲדָ בְּרִזָּא חֲדָ. וְכָל אֵלּוּ שְׁמַיִם מְסַפְּרִים לוֹן וּמְתַקְּנִין לוֹן.
מִכָּאן וְהִלָּאָה תִּשְׁבַּחַת אַחֲרֵינוּ וְחִדּוֹת וְתִיאוּבְחָתָא שְׁלִימְתָא. אֲבָל הֵנִי אִינּוּן
תִּקּוּנָא שְׁלִימְתָא עֲלָאָה כְּרִזָּא דְּשִׁמְשָׁא כְּדָקָא יֵאוּת וְתוֹשְׁבַּחַת אֵלּוּן
אַתְּקִינּוּ בְּתִקּוּנָא דְּשַׁבָּת דְּאִיהוּ סְלִיק וְאַתְעֲטֵר בְּעֲטֵרֵי כְּדָקָא יֵאוּת וְסִלְקוּן
כְּרִזָּא דְּשִׁמְשָׁא כְּדָקָא חֲדָ בְּרִזָּא דְּכְבוֹד אֵל דְּשְׁמַיִם מְסַפְּרִים לִיהּ וְזוֹחֲרִין
לִיהּ בְּדָקָאמְרוּ).

וְדָא אִיהוּ (תהלים zח) מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לַיְי' שִׁיר חֲדָשׁ.
תוֹשְׁבַּחְתָּא דָּא הָא אוֹקִימִנָּא. אֲבָל אַף עַל
גַּב דְּאַתְעֲרִנָּא בִּיהּ, אַתְעֲרוּ דְּחִבְרִיָּא דְּקָא
אַתְעֲרוּ, שְׁפִיר אִיהוּ, דְּהִנְהוּ (דף קל"ח ע"א) פְּרוֹת
עֲלוֹת כַּד הָיוּ נְטִלֵי אֲרוֹנָא, אַתְעֲרוּ בְּהֵאִי
תוֹשְׁבַּחְתָּא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שְׂמוּאֵל א' ו) וַיִּשְׁרְנָה
הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ. וּמָה שִׁירָה הָיוּ אָמְרִי. (תהלים zח)
מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לַיְי' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה.
רְזָא דָּא אִיהוּ כְּגוֹנָא דְּלַעֲיִלָּא. בְּשַׁעַתָּא דְּאִינּוּן
חִיּוֹת נְטִלֵי (אַרְנוֹנָא) כְּרִסִּיָּא, לְאַרְמָא לִיהּ לַעֲיִלָּא,
אִינּוּן אָמְרִי תוֹשְׁבַּחְתָּא דָּא.

וְאִי תִימָא, אָמַאי כְּתִיב הֲכָא חֲדָשׁ, וְהָא תְּדִיר
קָאמְרִי תוֹשְׁבַּחְתָּא דָּא. אֲלֹא וְדָאִי חֲדָשׁ
אִיהוּ, וְחֲדָשׁ לָא אָקְרִי, אֲלֹא בְּאַתְחַדְּתוֹתָא
דְּסִיחָרָא, כַּד אַתְנַהֲרִית מִן שִׁמְשָׁא, כְּדִין אִיהוּ
חֲדָשׁ, וְדָא אִיהוּ שִׁיר חֲדָשׁ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ
וְזָרַע קִדְשׁוֹ, הָא אַתְעֲרוֹתָא דִּימִינָּא וּשְׂמָאֲלָא
לְקַבֵּלָא לָהּ.

וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דָּא, כַּד נְטִלֵי אֲרוֹנָא, קָא
מְשַׁבַּחַתָּן לָהּ. כַּד סִלְקִין לְבֵית